

Sang om CO2

Lisbeth mener, at hendes bil skal kunne parkeres i en afstand af højst 500 meter fra hendes lejlighed. Der er tale om en 3-værelses lejlighed i Havne Alle 11a, 8700 Horsens.

Lisbeth har fortalt, at hun er villig til at betale op til 500 kr om måneden for en parkeringsplads, i en afstand af højst 500 meter fra hendes lejlighed. Lisbeth arbejder i psykiatrien, hvor hun tjener 41.192 kr om måneden. Hun har således fint råd til at betale for en parkeringsplads.

"Men der er ingen parkeringspladser i nærheden", siger Lisbeth.

Det er dog ikke helt korrekt. Det forholder sig nemlig sådan, at i en afstand af 145 meter fra Lisbeths lejlighed er der en parkeringsplads, som tilhører den lokale kirke. Men den må Lisbeth ikke parkere på, for den er kun for kirkens gæster. Lisbeth vælger dog ofte alligevel at benytte denne parkeringsplads, selvom hun ikke må.

"Min eneste mulighed er at bryde loven", siger Lisbeth.

solo

Thomas mener, at Lisbeth har andre muligheder. Han siger, at Lisbeth bare kan sælge sin bil og begynde at bruge offentlig transport.

"Ja, det er faktisk en reel mulighed", siger Thomas.

Hertil svarer Lisbeth, at "det ikke er en mulighed".

Lisbeth fortæller, at hun skal hjemmefra en time tidligere, og hun vil komme hjem en time senere, hvis hun skal bruge offentlig transport.

Thomas spørger nu nu: "Og det er der ikke noget at gøre ved?"

Lisbeth ligner ét, stort spørgsmålstegn.

Thomas siger; "Med tanke på at videnskaben de sidste 20 til 30 år fortalt os, at vi skal stoppe udledningen af CO2 NU, så er det ganske enkelt ubegribeligt at vi ikke mennesker kan finde ud af at tage konsekvensen af det".

Lisbeth får nu en let trykken for brystet. Hun kan godt høre hvor denne samtale er på vej hen.

Solo

Thomas mener ikke det er bæredygtigt at opretholde den privatbilisme vi har i dag.

"Den skal ned", siger han. "Punktum!"

Og han forsætter: "Det her handler ikke længere om at vi sender regningen ind på børneværelset. Det vi reelt gør, er, at pisse i bukserne. Det er os selv det rammer. Lige nu."

Thomas er tydeligvis passioneret omkring det her.

Han hæver stemmen: "Huset brænder og flammerne står os om ørerne - og vi fucking ignorerer det bare, og klynker over parkeringspladser?"

Lisbeth synes Thomas er en idiot at høre på.

Situationen er ved at blive lidt anspændt.

solo

Thomas forsøger at drage en parallel; "Vores forældre røg i bilen, mens vi børn legede på bagsædet uden sikkerhedssele i 60'erne og 70'erne. I dag kan de undskylde sig med, at de ikke vidste bedre dengang. Den undskyldning har vi ikke."

Thomas siger, at vi med åbne øjne er nogle egoister og ignoranter.

Konsekvensen af det vi ved idag, og har vidst de sidste mange år, er, at vi bl.a. skal indstille os på at bruge længere tid på at komme til og fra arbejde, end vi med vores uansvarlige opførsel gør idag. Sådan er det bare.

solo

Hvor meget længere tid det skal tage, er en politisk beslutning.

Thomas spørger nu Lisbeth: Stemmer du på partier der prioriterer bedre offentlig transport? Eller stemmer du på de partier der vil nedsætte afgifterne på benzinbiler, og som vil have bredere motorveje og bedre forhold for biler i byen, sådan at vi kan forsætte med at pisse-i-bukserne?

Uha, nu bliver det personligt!

Lisbeth synes ikke der er grund til at forsætte samtalen, og vælger at forlade lokalet.

Solo

afslutning